

عنوان مقاله:

کاستی های حقوقی حفاظت از محیط زیست در ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

حسن نجفی اصل (شم آبادی) - گروه حقوق، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

حفاظت از محیط زیست در نظام حقوقی ایران ریشه های ژرف دارد؛ در شرع اسلام و احکام فقهی موارد بسیاری وجود دارد که اعمال تخریب کننده محیط زیست را شرعا حرام یا امری ناپسند (مکروه) دانسته است. در حقوق ایران نصوص قانونی بالادستی مانند قانون اساسی و برنامه های پنج ساله و نیز قانون های عادی مصوب مجلس اهتمام کافی به حفاظت از محیط زیست نشان داده اند؛ با این همه، تدابیر اشاره شده، بنا بر علت هایی، هنوز نتوانسته است هدف پیدا و پنهان قوانین یاد شده را که همانا حفاظت از محیط زیست است بر آورده سازد. به نظر ما این علت ها را در دو گروه می توان دسته بندی کرد. گروه اول آموزشی و فرهنگی است؛ از قبیل فقدان یا کمی درگیری گروه های مذهبی و ملی در حفاظت از محیط زیست. گروه دوم حقوقی و قانونی است؛ از جمله نوع و ساز و کار اجرایی ضمانت اجراء های پیش بینی شده در قوانین؛ همچنین عدم وجود روش کار آمد اجرای قوانین موجود و بالاخره فقدان بنیاد نظری مشخص برای نظام جبران خسارت.

کلمات کلیدی:

حقوق محیط زیست، مجازات، جبران خسارت، آیین دادرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823812>

